

Férfiak — póráz nélkül

Tévé-show a Sportsarnokban

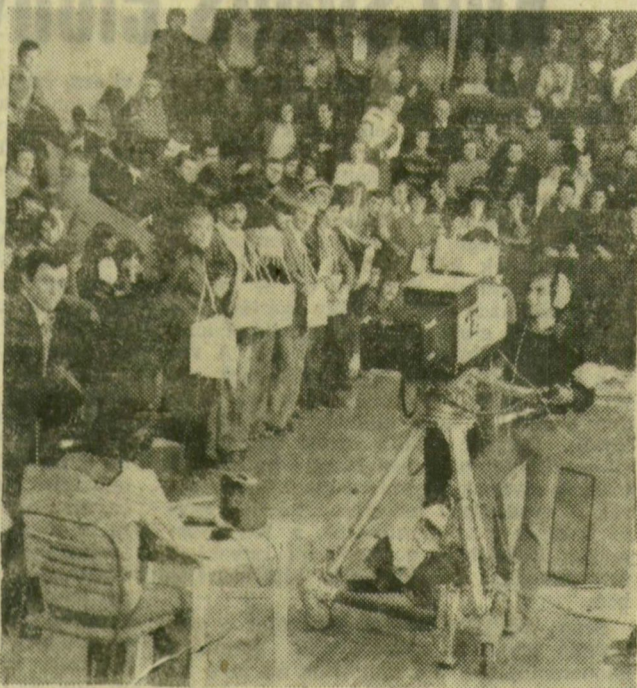
Napokkal előbb lázban égett a város. Nemcsak az utcákon, de gyárakban, irodákban láthattuk a versenyre hívó „férfi” illetve „női” plakátokat a szervezés szinte minden más elsőségi apparátussal dolgozott: a televízió országos nemek közötti vetélkedő játéka, a Ti és Mi látogatott pénteken Szegedre.

Pár perccel este 6 óra után eldőlt a legfontosabb: a férfiak képviselik Szegedet, a nők Pécs városát. És háromnegyed 7 tájban az újszegedi buszokon már bajszuk alatt somolygó, egymást cinkosan oldalba bökdöső, leginkább fiatal fiúk csoportjait lehetett látni, akiknek a hétvégi esti programot nem például a moziban játszott Férfiak póráz nélkül című film jelentette, hanem ehelyett, szinte futva, a Sportsarnok felé igyekeztek. Bent nyüzsgött a tömeg, discozene harsogott. Táblák, transzparenszek, („Főzni, főzni mi is éppoly jól tudunk”). Szegedi boszorkányt ábrázoló rajzok. Boszorkányt, aki nem sokkal később, a verseny elején életben is megjelent, általa küldték üdvözlőüket a pécsi lányoknak-asszonyoknak a szegedi férfiak. S a posta tempóját ismerve, inkább rábízták a továbbítást is, így egy perc múlva Pécsen már Vajda Márta, a Szegedi Nemzeti Színház művésznője röppent be seprűnyelén, míg ide Anonymus szobra érkezett.

Antal Imre játékvezető és Horváth Dezső „mezítlábás újságíró”-csapatkapitány szervezte-irányította a gyors egymásutánban pergő versenyszámokat. Nem a legjobban kezdődött nekünk, szegedi férfiaknak: a nem magyar anyanyelvű fiúk kiséreléértették a feladatot, a „lődörgő”, „sertepertelő” és egyéb cifra szavakat magyarázták — mondatbafoglalás helyett. Az amatőr és profi tekézők között kezdetben nem volt valami nagy különbség, már ami az eredményességet illeti, a végén már kissé belejötték. Akárcsak a közönség. Zengett, zúgott a csarnok, a férfisereg egyre pórázatlanabbul tapsolt, dobogott, kiabált: „Szép volt, fiúk!” A szegedi morzsiú boszorkányos sebességu üzenete után különösen. Végül aztán a tíz híres emberre hasonlító férfiú (Sinkovits Imrétől Chaplinen át egészen a híres brazil focistáig Rivelinóig), a megszólalásig hasonlító Liszt Ferencet mintázó maszkmester és a tortakölteményt alkotó Kocsis István cukrászmester végképp megmenettette a Tisza-partiak becslését: nagy leszakadás után csak győztek 56-44-re a férfiak, dicsőséget szerezvén így neműknek — és városuknak.

A pécsi nők, ameddig bírtak, ellenálltak (így szokott ez lenni), a pesti stúdióban Szilágyi János, Pécsen Vitráry Tamás a „szegedi” Antal Imrével megfelelően szurkapiskálták egymást (am'nt ez lenni szokott), a közönség pedig önfeladten, boldogan szurkolt, szórakozott, konfrontációban az örök társakkal. Ahogy az már lenni szokott. Pórázal — vagy anélkül.

Domonkos László

Sebesen sítol Szegedről a morze, a hasonmások is csak fűlelnek...

A győztes férfisereg...

Tekéző profik és amatőrök

A kiválasztott fa

A Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság Sopron környéki erdészetében, Sopronhorpácson, kiválasztották az úttörő parlamentari fenyőfa-ünnepségének „főszereplőjét” az őrisfenyőt. A kivágás és a méretre igazítás után a 15 méteres fenyő 21-én reggel indul útjára, s este érkezik Budapestre, a Kossuth Lajos tere. A fát — a hagyományokhoz híven — idén is a 22. számú Volán dolgozói társadalmi munkában szállítják.

Filmszemle

Budapest rendezik 1979. február 12. és 17. között, a sorrendben a XI. magyar játékfilmszemlét. Huszonnyolc magyar játékfilm kerül a közönség elé, ebből tizenhárom olyan produkció, amely még nem szerepelt a mozik programjában. A korábbiaktól eltérően most úgy szervezik a szemle vetítéseit, hogy a nyitóeste után — ahol a Dialóg-Objektív stúdióban készült Magyar rapszódia, Jancsó Miklós új filmje lesz műso-

Kinek a zsebéből?

Ki a felelős? Olyan köz-helyeszerű ez a kérdés és olyan kevés tartalom van mögötte, illetve annyira bizonytalan a válasz erre. Mert a felelős személy gyakran ködbe vész, kiléte — ha nem is ismeretlen — nehezen meghatározható.

A Kazinczy utca 6-8. szám alatti reprezentatív küllemű és városesztétikai'ag is kifogástalan ház először azért keltett kíváncsiságot, vajon ki költözik majd oda. Már előre irigyelt személy volt a majdani lakó. Aztán, amikor kiderült, hogy OTP-lakás ott mindegyik, megkezdődtek a találgatások: vajon mennyit kérnek egy-egy lakásért?

Lassan népesült be a ház és jelenleg is hiányzik — fél év óta — két lakója. Az egyik venni szándékozót végzeték el ezt a munkát megismerhettem. Úgy fes-

tett, mint akire nehéz zsák zuhant és attól elkábult. A lakást azért nem vette meg, mert az beázott. Másik két lakásban pedig a beköltözés után jelentkeztek a vízfoltok a mennyezeten.

Ezek annyira egyedi lakások, mai viszonyok között már-már a luxusjelzőt is kiérdemelnék. A háromszobás otthonok ára megközelíti a 700 ezer forintot. De jelenleg kevesen cserélnék el otthonukat Kazinczy utcával. A december 6-i bírósági ítéletből tudom, hogy a szakszerűtlen kivitelezés miatt csak idő kérdése, hogy a Dózsa és a Kazinczy utcára néző lakások is — ezek nem tetőteraszosak — beáznak. Ugyanis ezen a ferdén a szellőzőket nem építették be időben, később egyik venni szándékozót végzeték el ezt a munkát megismerhettem. Úgy fes-

Az első kérdés, ami felvetődik, az: hogyan lehet ilyen hanyag munkát végezni, ennyire drága és egyedi ház építésénél? A második — és itt visszahatunk a megkezdett gondolatához — ki a felelős ezért? Nyilvánvaló, hogy az építő vállalat, a CSOMIÉP is. Na, de ez túlságosan széles fogalom. A per, amelyet a beruházási vállalat indított ellene, tisztázta például azt is, hogy nem tett elget kötelezettségének, a hibák kijavításához a műszaki átadás után nem fogott hozzá.

Miért? Keresték a többi felelőt. Mert — úgymond — ha mindjárt kijavítják, akkor a szakértő nem tudja megállapítani a felelősséget. Igaz, a „várakozás” alatt két másik lakás is beázott. Csak mellesleg: a tervező, a CSOMITERV még a bírósági ítélet előtt, októberben elismerte a maga felelősségét és a javítási tervet elkészítette.

Jómagam azt a szakembert kerestem, aki a legjobban felelős azért, hogy az előírt technológiát nem tartották be. Azt ugyanis semmivel sem lehet megmagyarázni, hogy a szellőzőket nem építették be időben. Nem tudtam vele beszélni, az első tárgyalás napján búcsút intett vállalatának. De csak ő a felelős? A CSOMIÉP egyik vezetője biztat, hogy aki megérdemli — a végén, ha minden tisztázódik — megkapja méltó büntetését.

A sok időt rabló felelősségkeresés közben senkinek nem jut eszébe, hogy a hibás munkát, annak következményeit gyorsan meg kell szüntetni. A költségek állandóan növekszenek. Eddig mintegy 1,6 millió forint értékkel függ össze a javítás, amit a bíróság ítélete alapján a CSOMIÉP-nek legkésőbb jövő májusáig el kell végeznie.

Egyszer már végére kellene járni, hogy az ilyen vagy hasonló javítások összegét kinek a zsebéből fizetik.

H. M.

November — napsütés nélkül

Az elmúlt november emlékező időjárás rekordot hozott, egész hónapban át szinte megszakítás nélkül néhány száz méteres vastagságú, alacsony, zárt felhőtakaró ült meg a Kárpát-medencét, s ezért az ország túlnyomó része heteken át jóformán semmi napsütést sem kapott. Szegeden október 30-tól december 3-ig nem sütött ki a nap, ami példa nélküli időjárási feljegyzéseink történetében. A novemberi „napfénytartam” tehát Szegeden 0 óra volt! Az ország más területein sem alakult sokkal kedvezőbbben a napfényellátottság, amint azt néhány megfigyelőhely novemberi napfénytartamának adata igazolja: Békéscsaba 1 óra, Debrecen 3 óra, Miskolc 5 óra, Baja 6 óra, Szolnok 7 óra, szomban a novemberben szokásos 60 óra körüli napsütéssel. Novemberi időjárásunk további érdekessége volt, hogy magasabb hegyvidékeink, kiemelkedve az alacsony felhő- és ködrétegből, ugyanakkor igen bőséges napsütésben részesültek, így például Kékestetőn 146 órát sütött a nap, ami az ottani novemberi átlagnak majdnem a kétszerese.

Az állandóan borús, ködös időjárás miatt a hőmérséklet síkvidéki területeinken jóval az átlagos alatt maradt, így a hőmérséklet havi közepéi 2—3,5 C-fokkal voltak alacsonyabbak a sokévi normálértéknél. Magasabb hegyvidékeink viszont a bőséges besugárzás hatására az átlagosnál melegebbek voltak, így például, amíg Szegeden a hőmérséklet havi középértéke 1,9 C-fok (a normálértéknél 3,6 C-fokkal alacsonyabb), addig Kékestetőn 2,0 C-fok (a normálértéknél 1,3 C-fokkal magasabb) volt.

A borús időjárás ellenére a hónap utolsó napjainak ki-

vetélével mérhető csapadék nem hullott, csupán apró ködszítalások fordultak elő. A Dél-Alföld csapadékvisszonyairól az alábbi adatok tájékoztatnak: Bácsalmás 7 mm (13%), Kiskunhalas 4 mm (8%), Kiskunfélegyháza 7 mm (14%), Kistelek 8 mm (16%), Szeged 8 mm (15%), Szentes 10 mm (20%), Makó 12 mm (24%), Mezőhegyes 26 mm (55%), Orosháza 23 mm (40%). A jelentős csapadékhány az egész országra kiterjedt, mindössze a nyugati határszél részült valamivel több csapadékban, amelynek nagy része a 28-án és 29-én kialakult havazásokból eredt. Ennek eredményeként a Dunántúlon a hónap végére 5—20 cm-es vastagságú hótakaró alakult ki.

Szegeden a hőmérséklet havi maximuma 12,5 C-fok volt, 1-én észlelték, a minimum a 16-án feljegyzett —3,0 C-fok. A borús, ködös idő miatt a hőmérséklet heteken át alig változott, így városunkban például 10-től 26-ig állandóan plusz 3 és mínusz 3 C-fok között ingadozott.

Dr. Pécel György
egyetemi tanár

Hol a rizs és a citrom?

A gondok csak álmennetiek

Akárcsak tavaly ilyenkor, a háziasszonyok ismét aggódhatnak: veszélyben az ünnepi menü. Mintha csak ünnep előtti sláger volna, néhány esztendője november végén, december elején hagyományosan kutatni kell, hol a rizs és a citrom.

A töltött káposzta és a disznóvágás „szezonjában” megint csak gondot okoz, hogy nem kapni az üzletekben rizst, azaz csak keveseknek jut belőle. A problémával nemrég a rádió is foglalkozott: a ríportból megtudhatjuk: időn ismét gyenge volt a hazai termés, az ország jelentős behozatalra szorult. Az importszállítmányok azonban nem a várt ütemben érkeztek. Megerősítették ezt a Bács-Kiskun, Csongrád megyei FÜSZERT központjában is. Rögtön hozzátették, aggodalomra azért nincs ok, majd hét vagonnal több rizst kerül idén a két megye üzleteibe, mint tavaly, a decemberben szétosztandó 75 vagon rizsből eddig 17 vagonnyit szállítottak a boltokba, a fennmaradó mennyiség terítését a jövő hét elején megkezdik, az üzletek készleteit folyamatosan feltöltik.

A citrom hasonlóképpen hiányzik mostanában, jöhetnek a FÜSZERT szegedi fiókja jelenleg is 400 mázsával rendelkezik a kedvelt déli gyümölcsből. Tájékoztatóunkra elmondták, a citrom eddig azért került csak kis tételekben az üzletekbe, mert a zöld — primőr árunak számító — citrom forgalmazását kereskedelmi törvény tiltja. Márpedig a FÜSZERT raktárába rendszerint zölden érkeznek november végén, december elején a szállítmányok, a citromot bizonyos ideig „pihentetni” kell, hogy kellően megsárguljanak. A jövő héten már nagyobb tételekben szállítanak az üzletekbe, s ezután — mivel a következő, görög és török beszerzésből származó szállítmányok már éretten érkeznek — folyamatosan lesz az eladás.

„C-vitamin-inségben” egyébként a grape-fruit is jól használható, s ebből korlátlan mennyiség áll a lakosság rendelkezésére. A citrancnak magyarosított gyümölcshöz facsart is kínálnak az üzletekben.